

ЏИЛ МАРШАЛ

Назив оригинала:

Jill Marshall

JANE BLONDE TWICE THE SPYLET

Copyright © by Jill Marshall, 2007

Copyright © za srpsko izdanje Alnari d.o.o. 2008

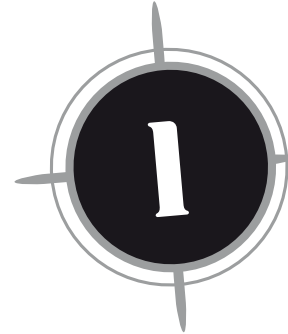
Cover illustration by Chriss Garbutt

Превела Милица Малетић

ISBN 978-86-7710-478-8

alnari
PUBLISHING

Београд, 2010.

ШПИЈУНСКО СПРЕМАЊЕ

Свим људима који ово чине тако једноставним и тако забавним: предивној Рејчел, Талији, Дому и људима Макмилан УК тима; дивној Енци и Крису и Макмилан НЗ тиму; Карен, Кети, Ким, Џулсу и Стини за много кафе, смеха и провера разума; Гленис за огромну подршку, пријатељство и рецепте; Кејти и другарима што су ме одувек инспирисали и чинили да се свакодневно смејем; и свим осталим врхунским шпијунима (посебно Ани, Сејди, Мојли, Еми, Габријели и Шенон – ви знате ко сте!), који су такође удвостручени шпијуни.

Само шпијунирајте, ортакиње.

Кристини, Гарију и Леу, мојој веома посебној браћи и сестри, са љубављу

Џејн Блонд, сензационална шпијунеса, изашла је из ауто-перионице и погледала околу. Њене глатке црне ултрамодерне наочаре продирале су у таму која је обавила „Ејбове и Џинине машине за прање“ (НЕКА ВАША КОЛА СИЈАЈУ КАО ЗВЕЗДА!). Тамо негде, Мама Џи, њена СПИ:ДИ (Соломонова полинаузовна истраживања: дечја инструкторка), имитирала је непријатеља којег она треба да осујети. Више није било довољно само избећи опасност. То су увиделе у две мисије у којима је за длаку избегла смрт. Џејн Блонд је морала да научи да буде спремна. Да нападне. Да се бори.

Наравно, од помоћи је што ово није обична ауто-перионица. Опремио ју је њен отац, супер СПИ Боз Бриљантни Браун, када је користио свој запањујући процес кристалног разбистравања како би се трансформисао у другу особу: Ејба Роунигана. Потом је склопио посао са Џејнином мајком, а својом женом, бившом супер СПИ Џином Беларином, којој су због њене личне безбедности испрали мозак и која сада води обичан живот као

Џин Браун, мајка једне Џејни Браун и чистуница без премца.

Госпођа Браун није имала појма да је ауто-перионика заправо огроман трансформаторски туш – шпијунски туш под који је девојчица претходно ушла, девојчица сивкастосмеђе косе и колена прекривених крастама, попут чворова на канапу. Џејни се смејуљила док су је боцкали усмерени млазови паре, увијајући је у светлוצаве трансформаторске капљице. За разлику од трансформаторског туша у Шпијунској лабораторији Маме Џи, који је имао само две механичке руке да јој прекрије косу платинастим сјајем и пажљиво је скупи у прави, сјајни мултипрактични коњски реп, овај стопут бољи трансформаторски туш имао је осам – довољно за највећи салон аутомобила. За трен ока јој је стргнуо свакодневну гардеробу, увио у сребрни костим од ликре, лепршав попут ваздуха али за њега непропустљив, и муњевито преобразио у светлוצаво савршенство Џејн Блонд, са најздигнутијим и најеластичнијим коњским репом који је икада имала.

Глас Маме Џи шиштао је преко СПИ Визуализатора око Џејниног врата. „Запамти – тражи њихову Ахилову пету.“

„Шта оно рече?“ прошапутала је Џејни. Упркос великој сигурности коју је осећала кад год би се трансформисала у Џејн Блонд, и даље је била помало нервозна због онога што би могло да је чека. Најузбудљивије што је радила у последњих неколико недеља било је учешће у патроли за безбедност школског пешачког прелаза, али сада када се не иде у школу због ускршњег распуста, Мама Џи је инсистирала да њен шпијунски тренинг треба да се појача.

„Њихова слабост, Блондет. Искористи своју снагу против њихове слабости. Бабароге, на два сата.“

Џејни је био потребан један тренутак да схвати да Мама Џи није покушала да је згрози, па се окренула на десно. непријатељ се приближавао, хрлећи ка њој са својом дугом плавом лепршавом косом и правокрзним љубимцем јазавичарем који је кевтао око њених штикли.

„Аријел!“ То је био Џејнин први непријатељ – или боље речено, неко ко се претварао да је Џејнин први непријатељ.

Аријел је скоро била тик до ње, а Џејни је зурила кроз цев малецног бронзаног пиштоља. „Добро, Блонд“, рекла је себи у браду. „У акцију.“

Снажно је ударила стопалима о тло, а тананке-патике које је носила подигла су је право преко Аријелине главе. Знала је да мора да буде покретна мета – много ју је теже погодити од непомичне – и да се постара да јој лице, једини део тела који није заштићен њеним СПИ костимом непробојним за метке, буде ван домашаја. Аријел се окретала око себе док је пиштољем насумице махала у Џејнином правцу, а Џејни је знала да је држи у шасти. Аријел није била јака. Била је ситна, вижљаста и лукава, али није била тако пуна снаге као Џејни. Изненадивши је, Џејни је изненада стала, брзо се вратила корак уназад, па је Аријел ударила у њу својом испруженом руком која је сада била заробљена под Џејниним пазухом, а потом је отела пиштољ из Аријелине руке. Извила се, уперила пиштољ у лице непријатеља и повукла дугу, плаву перику и открила еластичне локне Маме Џи и задовољни осмех. „Сад је мој ред на пиштољ, Златкоса“, рекла је Блонд уз широки осмех.

„Браво, Блонди девојче“, заскичала је Мама Џи, покушавајући да имитира пискави Аријелин глас. „Сад склони пиштољ даље од мог лица, истрчи један круг око ауто-перионице а ја ћу бити спремна за тебе кад се вратиш.“

Џејни је изашла из хале у којој се појавила пре само неколико тренутака. Забацила је главу док је муњевитом брзином трчала око ауто-перионице, енергично, слободно и брзином светлости попут гепарда.

За трен ока је поново била испред ауто-перионице. Шта сад, питала се. Последњи прави непријатељ била јој је друга девојчица, Полет Солеј, за коју се испоставило да је полусестра њеног најбољег пријатеља и шпијунчића Алфија Халидеја, односно Ала Халоа. Можда ће то бити мала Францускиња, али Џејни је умела много боље од давања претпоставки. Из жбуња се чуло шушкање; Џејни се припремала за оно што ће се десити. То је био пацов-пас – или боље речено, Мама Џи која је стајала четвороношке и режала, са Траблом на глави који је завијао попут вукодлака и махао главом тамо-амо. Видео је да је пацов-пас веома близу па је тачно знао шта треба да ради.

„Полако“, прошапутала је Џејни. Непријатељ не воли воду, толико је знала. Не би могла да дође до шмрка пре него што се велики пацов-пас окоми на њу, али имала је замену за воду. Левом руком је снажно стиснула десну руку у женској оклопној рукавици, чучнула је и котрљала се све док није дошла тачно испред имитације звери, а потом је прорезала рукав Маме Џи врхом пенкала који је извадила из своје женске оклопне рукавице и притисла га колико год је могла. Поноћно плаво мастило пролило се по целој руци Маме Џи, и док је СПИ:ДИ пренеражено буљила у застрашујућу

флеку на свом дречаворужичастом СПИ костиму, Џејни је направила још један колут напред, ставила стопало на рамена СПИ:ДИ и шпијунског мачка и енергично их гурнула.

„Сјајно, сјајно. Коштало ме је СПИ костима, мала девојчице, али можеш ми се искупити за то ускршњим јајима.“ Мама Џи је отресла прљавштину са себе и проверила да ли је Трабл у реду. Чуло се да преде као трактор. „Ниси се давно оволико забављао, зар не, Твабсе? Добро. Истрчи још један круг, Блонд, и врати се назад за тридесет секунди.“

Наставиле су тако, Џејн Блонд се борила са лажним старим и новим непријатељима са мешавином гимнастичке грациозности и добрим старим направама – чак је користила и свој сјајни коњски реп да заљуља Трабла преко ауто-перионице када је била сигурна да је висина слабост непријатеља. Зачас је провукла косу кроз његову огрлицу, покрила је једну страну зграде на свом АСПИТ летећој дасци (аеронаутички СПИ транспортер), употребила је моћи своје женске оклопне рукавице да се попне уз метални димњак и једним хитрим замахом главе лансирала Трабла на димњак па се пред њим указала тридесет стопа дубока црна тама.

„Извини, Трабле“, рекла је након тога, чврсто га загрливши пре него што је кренула да се спушта назад до Маме Џи.

„Немој да се бакћеш око њега“, рекла је СПИ:ДИ. „Он је заиста срећан што то ради, а у сваком случају, никад не знаш кад ћеш морати да се бориш против неког од својих пријатеља.“

Џејни је одмахнула главом. „То никада не бих могла, Мама Џи.“

„Па, само се сети колико је твојих непријатеља покушало да се спријатељи са тобом у некој фази.“ Мама Џи је имала право. И Аријел и Полет су се пријатељски понашале са Џејни да би добиле оно што желе. „Ахилова пета – запамти то.“

Џејни је све време размишљала о томе док се враћала кући у Клин-Џин комбију који је Мама Џи „позајмила“ за ту прилику. Она се доста ослањала на своје пријатеље. Требало јој је пуно времена да их нађе – Маму Џи, Трабла, Алфија и његову мајку (која је била директорка школе Мејзи Халидеј или супер-СПИ Хало, у зависности од ситуације) и најбољи, најновији пријатељ од свих, њен тата: Боз Бриљантни Браун односно Соломон Браун односно Ејб Роуниган. Уздахнула је. Где је он сада? И када ће поново ступити у контакт са њом?

„Јутро је.“ Мама Џи је показала на ружичасто небо које је осветљавало град. „Право време да се детрансформишемо и још мало тренирамо пре него што се та твоја мајка пробуди.“

Џејни је климнула главом, уздржавајући се да не зева. Била је прилично уморна, али није могла никако да избегне Маму Џи у таквом расположењу. Чак шта више, морала је да уради све што је у њеној моћи да би се сада добро слагала са Мамом Џи. Недавно су опростили Џејни што је замало потпуно разоткрила њихову шпијунску организацију, Соломонова полинаузовна истраживања: чувала је код себе део ЛипСПИК-а (камеру у облику кармина – СПИ-камера Килобанк – којом је видео пројекција могла да се премешта на било коју локацију, када се остави одговарајући отисак усана), који би оживео слику њеног оца, само на један или два тренутка, сваки пут када би нежно приљубила усне. Нажалост, СПИ-јев најљући непријатељ, Коперникус,

такође ју је видео. Због тога је њен отац био приморан да се поново скрива, њеној мајци су поново испрали мозак тако да се скоро уопште више није сећала свог супруга, а Џејни је морала веома да пази како се понаша према Мамаи Џи.

„У реду“, безвољно је рекла док су се пењале уз спиралне степенице до Шпијунске лабораторије Маме Џи. „Али само један сат. После заиста морам да средим собу. Требало је то синоћ да урадим.“

Мама Џи је направила гримасу. „Спремање? Аух. Па, не очекуј да ти помогнем око тога! Мада... хммм, јипика-је. Изгледа да ће упркос свему бити најбоље да сада извршимо шпијунско осигуравање твоје собе. Напред, мала девојчице, на чишћење!“

У наредних четрдесет минута, Џејни је вратила на место своје књиге, исправила и обрисала огледало, брзински усисала и вратила све своје детективске књиге и друге СПИ реквизите – направе које је годинама добијала на поклон – у кутију испод кревета у којој је чувала ове драгоцености. „Мама Џи“, рекла је на крају, „какве везе ово има са шпијунирањем? И зашто само седиш и посматраш?“

„Нешто си пропустила.“ Мама Џи је шмркнула, полизавши са својих прстију глазирани шећер крофне за коју се постарала да понесе са собом. „И да знаш, ја не посматрам, ја *СПИ:Кујем*. Можемо да поставимо замке само ако тачно знаш где се шта налази и ако је све савршено чисто и блиставо. То је то. А сада“, рекла је када је скочила са кревета, „назад на то огледало.“

Када су стале испред тоалетног стола, Мама Џи је лизнула врх свог малог прста и повукла кратку линију преко површине стакла.

„Само што сам га обрисала!“ рекла је Џејни.

„Гледај и учи, Зени Џејни. Гледај и учи.“

Траг пљувачке на огледалу је потпуно нестао. Џејни је погледала у огледало и слегла раменима. Шта то доказује? Међутим, онда се Мама Џи нагнула и нежно дунула у њен одраз. Кондензовани дах замаглио је огледало, и баш преко обрисане површине указала се јасна линија дебљине прста.

„Видиш?“ Мама Џи се измакла да би пара ишчезла, а потом је поново то урадила.

„Добро, сад схватам. Ако неко уђе и дуне у огледало, моћи ћу то да видим.“

„Да! Или можеш да ми оставиш невидљиву поруку да прочитам. Добро. Него, шта још?“ Мама Џи је претурала по свом пространом средњем џепу на кецељи и извукла велику боцу пудера за бебе. „Не брини, то није за твоју малу гузу. Реци ми, шта си последње додирнула?“

„Ахм, полицу“, рекла је Џејни.

„Оки-доки.“ Када је пришла полици, Мама Џи је посула пудер по површини последње књиге коју је Џејни положила на врх те гомиле.

„Добра идеја, отисци прстију!“ Џејни је једва могла да поверује.

Мама Џи је климнула главом. „Узмеш их селотејпом и залепиш на таман папир како би могла лепо да их видиш. И чувај их као забелешку својих отисака, па ћеш тако знати који отисци нису твоји.“

„Знам“, рекла је Џејни.

Сада је био ред на њу. Пратила је Маму Џи, фасцинирана, пошто је СПИ:ДИ одшкринула фиоку и оловком повукла линију по њеној страници да би обележила њен положај како би Џејни знала да ли ју је ико померио, потом је повукла нову бледу линију по бочној страни гомиле школских књига на Џејнином столу из

истог разлога. Коначно, Мама Џи се нагнула преко Џејнине главе и ишчупала две њене бледе смеђе длаке.

„Јао! Могла си да ме упозориш.“

„Који је шпијунски мото, Блондето? Изненађење, изненађење, изненађење. А сад престани да кукаш и на посао.“ Мама Џи је поново лизнула врх прста, али овога пута је то урадила да би наквасила крајеве длака које је ишчупала из Џејнине косе и једну је сместила дуж прозорског оквира а другу преко поклопца Џејнине кутије са СПИ реквизитима. „Нико други их неће приметити, међутим, ако поново уђеш а те длаке буду остављене или нестану, знаћемо да је неко био овде.“

„Мама Џи, то је сјајно!“ Џејни је била задивљена. Учила је те ствари, али било је дивно применити их у пракси да би шпијунски осигурали њену собу. „То је попут... правога шпијунирања.“

„Ма немој ми рећи, Блондето“, рекла је Мама Џи, делујући крајње увређено. „Знаш, ја сам прави шпијун, а не само гламурозна краљица. До ђавола, долази твоја мајка.“ Упутила се ка тунелу док се Џин Браун пењала уза степенице. „Не заборави да ми купиш ускршње јаје док си напољу.“

Глас Маме Џи је постајао све тиши како се спуштала све ниже низ тунел, а Џејни се исцерила када се задњица попут нилског коња њене СПИ:ДИ изгубила из вида. Чим је навукла поклопац преко задњег дела камина, Џејни је истрчала из своје собе и ступила се низа степенице.

Њена мајка је стајала поред врата са пакетом у руци. „Баш чудно. Нисам знала да испоручују пошту на Велики петак. Било како било, гласи на твоје име. Претпостављам да би могло да буде од... знаш...“

„Од Ејба?“ Џејни је зграбила пакет, пројурила ходником и ушла у кухињу. Кутија је веома личила на ону у којој је Џејни чувала своје драгоцене СПИ реквизите. Можда је то нова справа! Поцепала је омот и један тренутак претурала по њој.

„О, Џејни, дивне су! Савршене за лето. И баш су твоје величине“, рекла јој је мама преко рамена.

„Чудне су.“ Џејни је извукла пар ципела – лагане летње сандале од бледоплаве тканине са дугачким памучним тракама које се укрштају око чланака и уз ногу. Нису уопште деловале погодно за трчање, нити за било шта слично томе. Није могла да замисли зашто би њен отац, који зна боље од било кога да шпијунирање може бити изазов за физичку спремност, послао нешто тако непрактично.

„Нису чудне“, рекла је Џин, испитујући дно кутије. „То су еспадриле. Летње ципеле. Вероватно је помало хладно за њих у овом тренутку, али можеш их одложити на неколико месеци. Види, има чак и упутство како се обувају!“

Подигла је папирњ. Заиста је имао наслов „Упутства“, са сличицом сандала испод, али осим тога, на папиру је био само дијаграм компаса са словом С заокруженим оловком. „Па, то и нема неке сврхе“, рекла је Џин Браун. „Мада, није ни битно. Имала сам их и ја када сам била млађа. Везују се исто као балетанке. Чудно је што није написао неку поруку нити било шта друго.“

Џејни је климнула главом. Заиста није имала шта да каже. Џин није могла да зна да је Ејб жарко желео да поново буде са својом породицом али није смео да ризикује да их доведе у опасност. И уосталом, *написао је* поруку, која гласи „Упутства“, заједно са истакнутим правцем југа на компасу. Она само још увек није знала шта то значи.

„Идем само да их одложим“, рекла је, вративши поклопац на кутију, „а онда можемо да започнемо оне послиће које си желела. Моја соба је потпуно чиста.“

Њена мајка се нагнула и пољубила је у чело. „Добра девојчица. То звучи као план. Могле бисмо негде да одемо на ручак.“

„Аха, сјајно“, рекла је Џејни.

Ћутке је отишла у собу, питајући се шта порука значи. Очигледно је био негде на југу. Али где на југу? У јужном Лондону? Јужном Пацифику? То је била мистерија. Када се сагнула, Џејни је положила кутију поред њене близнакиње у којој је држала СПИ реквизите, смешећи се пред двома кутијама са стварима везаним за њеног тату.

Тек онда је нешто приметила.

Нестала је длака коју је Мама Џи сместила на кутију СПИ реквизита пре само пола сата.

Џејни се узнемирила. Њени шпијунски инстинкти су се одједном потпуно узбуркали, спремни да је упозоре на опасност. Управо је сазнала нешто о свом тати, тек пре неколико минута. А неко је већ био у њеној соби – вероватно покушавајући да уђе у траг новим информацијама о Ејбовој локацији. Кад год би неко тражио њеног оца, почеле би невоље. Требало би да га некако упозори, да ступи у контакт с њим и обавести га да је можда у опасности, да су можда поново она и њена мајка и други шпијунски у исто тако ризичној ситуацији.

А потом се, не могавши да се уздржи, Џејни одједном исцерила. Можда ускршњи распуст неће бити тако досадан као што је претпостављала. Напротив, могло би да буде баш супротно. Нова мисија Џејн Блонд само што није почела.

ДВОСМЕРНА ОГЛЕДАЛА

„Нема је! Длака на мојој кутији СПИИ направица је нестала“, запомагала је Џејни, дојуривши у Шпијунску лабораторију на свом АСПИТ-у.

Мама Џи ју је погледала, збуњена, из кабинета у којем је чувала пудер у талку. „Шта, зар већ?“

Скептично подигавши једну обрву, Мама Џи се упутила назад кроз тунел у Џејнину собу. Џејни је појурила за њом, и даље повијена на АСПИТ-у. „Видиш?“ рекла је. „Нема је! Зар не? Нестала.“

„Не чупај косе, Блонди девојче! Ха, капираш? Не чупај... о, није битно.“ Мама Џи је завршила преглед ствари испод кревета и усправила се, зајапурена али са победничким изразом лица. „Није нестала. Пала је на тепих поред твоје кутије са реквизитима. Следећи пут ћемо морати јаче да је забодемо. Изволи.“

Џејни је пажљиво гледала у длаку која је лежала преко длана Мама Џи као прекувани резанац; сјајна, слаба и печуркастосмеђа. „О, у реду. Ноге су ми биле брже од главе.“ Закикотала се. „Капираш? Испред моје 'главе'?“

„Хеј, ја сам задужена за шале“, строго је рекла Мама Џи, „као и за римовање. Ти се само усредсреди на шпијунарање као права мала шпијунеса.“

Џејни се насмешила кад је испружила навлажени прст да би узела длаку од Мама Џи. Приближивши је свом лицу, нагло је застала. „Стани мало, Мама Џи. Ова длака је тамнија од моје. Само за нијансу или две, али очигледно тамнија.“

Мама Џи ју је пажљиво осмотрила. „Мислим да је то само прљавштина, слатко дете. Можда ниси усисала испод кревета довољно добро као што је требало.“

„О.“ Џејни је то било логично. Сада су већ два пута пљувачком поквасиле длаку, па је длака заиста постала тамнија када је била поквасена. У међувремену је пала у прашину која се увукла у тепих. Наравно да је то била прљавштина. Џејни се смирила, уверила се да ништа из кутије није померано и вратила поклопац на своје место, пажљиво положивши длаку преко споја.

„Могу ли сада да идем?“ рекла је Мама Џи, машући упутствима за еспадриле који је Џејни донела горе. „Хоћу да урадим неколико тестова на овоме. А имам и кроасане у рерни.“

„Наравно“, рекла је Џејни. „У сваком случају, сада излазим са мамом.“

„Суперишка!“ Глас Мама Џи је утихнуо када се затворила метална плоча на крају тунела Шпијунске лабораторије. „Желела бих јаје попут своје главе, пуњено 'квалити стрит' чоколадицама, молићу. О, среће ли моје!

*„Јаје, чоколадно јаје, попут моје главе,
Са 'квалити стрит' чоколадицама,
права је послastiца.“*

Мама Џи је наставила да римује по лабораторији, а вероватно је и играла. Звучало је забавно. Џејни би воле-ла да јој се придружи, уместо да иде за својом мамом док купује ускршња јаја, али је ипак одскакутала низ степе-нице. Као и увек, њена мајка је ишла низ ходник, држећи Џејнину тексас јакну. „Још увек је помало свеже“, рекла је Џин. „Обуци ово, а ја идем да загрејем мотор.“

Џејни је завидела Ејбу. Негде јужно. Негде где је то-пло! Погледала је у свој бледи одраз у огледалу у ходни-ку и питала се како би било да има тамнији тен. Можда би њена коса посветлела на сунцу. Можда би сво вре-ме била више налик на Џејн Блонд! Њен лик у огледа-лу је буљио у њу, његове сиве очи фиксирале су њене кад је Џејни испружила руку да пипне болно место где јој је Мама Џи почупала косу. На сву срећу, помисли-ла је Џејни, још више се удубивши у свој одраз, њена СПИ:ДИ је узела само пар длака, тако да није имала ће-лави печат нити било шта слично. Исцерила се. Мама Џи је понекад била веома луцкаста.

Џејни је још увек мислила на то када се окренула ка вратима, смешећи се у себи, кад јој је изненада језа прошла низ кичму. Брзо се вратила до огледала. Њен уозбиљен одраз је буљио у њу. Џејни се поново насме-шила а одраз јој је узвратио осмехом. Извијајући обрве, осетила је олакшање јер види да и Џејни у огледалу та-кође извија своје. Мора да сања, али је у једном тренут-ку могла да се закуне да када се она насмешила, лик на глаткој сребрној површини није... није узвратио осмех. Иако јој је разум говорио да то не може бити истина, Џејнини шпијунски нервни завршеци су злослутно за-играли, па је брзо почела да дува по целом огледалу као што јој је Мама Џи показала. Нема трагова. Али ако се

ико буде мувао око огледала док она буде напољу, моћи ће то да запази кад се врати.

Ускочила је на место сувозача. „Могу ли да позајмим твој мобилни, мама?“ Није јој било дозвољено да има свој мобилни, што је било веома смешно када помисли на то колико модерних справица има у Шпијунској ла-бораторији у комшилуку. Џин јој је пружила мобилни када су кренуле колима.

„Алфи!“ рекла је Џејн у спикерфон мобилног. „Можеш ли да свратиш касније? Ја сам... доносим ти ускршње јаје.“

„Па, не мораш да ме подмићујеш“, рекао је отегну-тим гласом њен пријатељ. „Мама ме тера да бришем СПИ направе и урадио бих све да се извучем из тога. Али пошто већ нудиш, узми ми чоколадну поморанцу.“

„У реду“, рекла је. „Сврати после ручка.“

Ушла је у продавницу за својом мамом. „Алфи ће по-сле доћи. Његова мама не жели да јој он смета.“

„О, у реду.“ Један помен госпође Халидеј био је дово-љан да убеди Џин Браун. Сматрала је да је директорка школе изузетна особа, не знајући да је некада била ње-на колегиница супер-СПИ Хало. „Које желиш?“

Џејни се на тренутак замислила, потом је пришла одељку са замрзивачима и извукла бели картон дома-ћих јаја. „Хтела бих ова. Сећаш се, као што смо радили кад сам била мала. Имам нешто конфетица, лепка и тих ствари. Можемо их сутра скувати и украсити.“

Џин Браун је загрлила своју ћерку. „Ти си једна врло необична девојчица, Џејни Браун.“

Немаш појма колико си у праву, помислила је Џејни кад јој је узвратила загрљај.

Након отприлике сат времена, паркирале су се пред кућом. Алфи се управо попео на стазу возећи бицикл, који је деловао сасвим уобичајено, али је Џејни знала

да је то СПИ-цикл, који може да развије невероватне брзине па чак и да се пење уза зид зграде. Елегантно је скочио са бицикла и насмешио се госпођи Браун. „Баш на време“, рекао је.

„Ти и твоја мајка сте тако тачни, Алфи“, рекла је Џин Браун. „Мора да је то због тога што је директорка школе.“

Или зато што је супер-СПИ, помислила је Џејни кад су се она и Алфи увукли у кућу за њеном мамом. „Сада ћу Алфију дати његово јаје“, рекла је својој мами.

„Па, ја идем да направим лепу купку и прочитам новине“, рекла је Џин, одлазећи уза степенице. Чим се Џејни уверила да су врата затворена, руком је позвала Алфија да приђе огледалу.

„Пар уврнутих ствари“, прошапутала је. „Ставила сам длаку на моју кутију СПИ направа и деловало је као да ју је неко померио, иако сам је поново нашла, али је изгледала... другачије. А потом сам гледала у ово огледало и заклела бих се... заклела бих се да мој одраз није урадио исто што и ја.“

Алфијеве обрве су се спојиле. „Шта си урадила?“

„Насмешила сам се овако.“ Исцерила се Алфију а он је направио корак уназад.

„Увратно. Немој да помислиш да ћу ти узвратити.“

Џејни га је ћушнула по руци. „Уозбиљи се!“

Хуктањем је замаглила цело огледало, све време посматрајући како и њен одраз хукће. Није било никаквих знакова да је неко без допуштења дирао огледало, али је поново дунула само да буде сигурна. Одједном се појавио и Алфијев одраз.

„Не бих да кварим твоје мале локомотивске доживљаје нити било шта друго“, рекао је, тапкајући по огледалу, „али мислим да ти је нешто промакло. Ако је заиста било нечег чудног у вези са одразом, онда то мора

бити нешто на *позадини* огледала. Да ли си проверила да то није можда двосмерно огледало? Можда је неко са друге стране!“

Џејни се лупила по глави. „Наравно! Заборавила сам. Прислони свој нокат на површину, па ако постоји размак између твог нокта и нокта у огледалу, то је онда двосмерно огледало.“

„Овако“, рекао је Алфи, примакавши нокат, који се није спојио са својим одразом. „Па шта је онда иза овога?“

Два шпијунчића су се нагнула напред, испруживши руке да би скинули огледало са зида и открили шта се налази иза њега. Баш када су ухватили ивицу, Џејни се погледала у сјајној површини. Њене сиве очи су буљиле у њу, збуњене, потом су одједном скренуле поглед. Џејнин одраз се окренуо на страну попут војника у парадни, тако да је Џени, веома радознано, наједном гледала право у сопствени профил. Потом је, одмах затим, Џејнин лик у огледалу нестао из видокруга.

